

15 de Abril

Número 1

5

céntims.

Lo Maco-Lindo

5

céntims.

Setmanari catalá—que sens pecar d' insolent—se proposa parlar clá—y divertir á la gent.

SURTIRÁ LOS DISSAPTES Ó QUAN VULGUI

NO 'S RETORNAN LOS ORIGINALS;

*** LAS BOFETADAS, SÍ. ***

ADMINISTRACIÓ: Centro de Suscripciones, Carrer del Alcalde Mestre, 3

REDACCIÓ: Qualsevol puesto.

NO S' ADMETEN DESAFÍOS;

* AL QUE NO LI AGRADI QUE HU DEIXI. *

AVIS

Tením lo gust d' advertir que aquest periódich no 's proposa explotar l' escándol ni fer negoci de *chantage*. Parlarém de tot quant mereixi l' honor de la sátira, buscant lo costat ridícol dels actes y dels homes públics; d' aquells que, per propia voluntat, se donan al públic y, per tant, cahuen dins lo domini de la crítica. *Qui no vulgui pols, que no vaigi á l' era*; qui vulga surar en la política, en l' art, en tot quant sigui exhibició espontánea, ja sab que se 'ns entrega. Mes no pensi que l' hem de maltractar; la sátira no es l' insult ni ofici de bugaderas, y, entre personas decents, se pot dir tot sens injuriar grosserament com fan no poch que confonen la ploma ab l' escupinada, ó per falta de seny ó per sobra de audacia.

Dit aixó 'ns podríam estalviar una segona advertencia, y es la de que aquí no 's necessitan col-laboradors anónims, d' aquells que 's figuran que 'l periódich ha de servirlos per desfogar malas volensas y passións petites contra lo rival de l' ofici, lo vehí del costat, la senyoreta que 'ls desprecia ó l' enemich personal. Aixó sí; lo qui tinga xispa y 'n sábiga *dir quatre* sens ofendre, ab sal y gracia, poguenthu fer ab la cara descuberta y la front alta, de modo que ni 'l mateix aludit, si sab lo que son aquestas cosas, s' hagi d' enfadar, que vinga firmant lo escrit, y si coneixém la lletra y 'ns agrada l' envió l' aprofitarém. Los anónims y escrits ab pseudónim (sens la firma veritable detrás) NI 'LS LLEGIRÉM SISQUERA, de modo que será llástima que gassin en sellos los aficionats á n' aqueix *sport*. Aquí aixó *no cueta*. Pera *desfogarse*, á la Redacció de *La poca vergonya*, qu' allí potser

trobarán algún *Maco-lindo* capás de maltractar al mateix *Pare-Cumanadó* per vinticinch exemplars del periódich.

De modo que: *no confundirse con el de al lado*.

Y no cal parlar més. Entesos.

LA REDACCIÓ.

CARTA DESCLOSA

Amich *Maco-lindo*: Llegeixo en los periódichs d' aqueixa Capital, que 'l dissapte vinent veurás la llúm pública (com se sol dir) y com ja feya temps que no rebía noticies teves no 't pots figurar lo molt que m' he alegrat veurer lo teu nom en dansa.

Donchs sí: t' hi volgut escriurer y recordat temps passats, de quan anavas de *picos pardos* per Barcelona. ¡Si n' haviam fet de campanyas! Be es veritat que al fi de curs trobaves les engrunes: Fins en Pou no 't va deixar passar! Pero á tu quí 't va fastigujar mes, va ser l' Estanyol; ¡alló de passar llista que 't reventava!

Aixó sí, á fora xerravas més que setse; pero ja veig que tot lo més que pots ser es Concejal ab lo Pinell y 'l Pintó y encara pera que 't treguin al poch temps d' aquella casa, perque ni á la Pahería veig que hi fas bon paper. Sols serveixes por baladrear un poch.

Després d' alguns anys me van dir que 't van trovar á Saragossa. ¿Vas continuar molt temps allí? Suposo que bastant. Devías fer com á Barcelona.

Per fi vaig sapiguer que vás tornar á Lleyda fet un advocat, encara que fos de les tres *pens*, y vas plantar bufet per dar consells... Al menos de malalts sempre 'n cahuen y jo aquí hont soch encara que es poble petit faig alguna cosa. No obstant, quant algú 't confihi sa llibertat, fixati un poch més, que 'm van dir que á un tal Nofre que defensavas, pobre chicot, si 's descuida 'l pelen.

En fi, ja veurém com te portarás ab lo setmanari del teu nom; si no 'm contestes te tornaré á escriurer ton amich

E. R. DE RIU.

Linyola 13 d' Abril de 1899

MANIFEST

Electors de Lleyda: me llenso. A mí lo fer aquestas cosas me costa molt, pro quan m' hi poso no 'n surto. Per aixó, si á mí 'm costa molt, menos los hi costa á 'ls altres que 'ls hu donan fet y tamoch s' hi gastan una pela.

Hi ha circunstancias qu' obligan á donar certs passos, y ara es l' hora. Entre un Gómez, que si no 's d'ú Lucas, se hu podría dir, y un García que 's d'ú Marqués y no té títol, l' elecció no es duptosa: m' heu de votar á mí, que sisquera parlo clá y catalá. Y si no 'm voteu ¡ni may! Pitjor per vosaltres que podent escullir entre un lleydatá, y un García y un Gómez, vos en anéu ab ells.

Jo no diré que siguin aixó ú alló, entre altres motius per que estich com vosaltres: no sé qui son, ni 'ls conech, ni hu necessito. Pro, electors; diu lo ditxo que *val més un boig conegut que un sabi per coneixer*. Y vaja, que de Garcías y de Gómez ja n' hem conegut prous. ¡Quí mes y quí menos tots heu servit! Y ¿no 'n recordeu cap de castanya d' algún Gómez ó García?

Donchs já n' ells! Vots son trunfos. Votéume y jo vos asseguro que si guanyo ¡siré Diputat!

Pro no 'm demaneu rés.

Si voleu carreteres, feulas. No vull que després, á les meas costellas, hi fassin lo negoci de las expropiacions quatre murrís que ja hi tenen la má trencada.

No 'm demaneu credencials, puig las vint ó trenta que penso pescar son pe 'ls de la familia, que no volen fer res y 'ls pobrets no es cosa de que 's matin á trevallá.